

H U W E L I J K S
B E V E S T I G I N G

Uitgewerkte aantekeningen van de predikatie
over Ps. 109 : 28 eerste gedeelte.
"Laat hen vloeken, maar zegen Gij".

Gehouden op woensdag 11 mei 1938 door Ds. J. Over-
duin van Sliedrecht.

Ter gelegenheid van de bevestiging van het huwelijk
tussen Ds. D.C. Overduin en mej. W. Boogaards.

Dit samenzijn der gemeente wordt aangevangen
met het zingen van Ps. 81:12 en 1.

Opent uwe mond, en Zingt nu blij te moe.

Daarna wordt uit Gods Woord voorgelezen Ps. 109.
Na het uitspreken van votum en zegengroet wordt
gezongen Ps. 131.

Het heeft mogelijk al reeds uw aandacht bezig-
gehouden, dat wij bij gelegenheid van een huwe-
lijks bevestiging de 109de psalm hebben laten
voorlezen.

Laat ons nu eerst iets omtrent deze psalm mee-
delen.

Deze psalm is er één van David en is ontstaan
naar aanleiding van zijn vlucht voor Absalom,
bij welke gelegenheid Achitofel, een vertrouwe-
ling van koning David, openbaar kwam als een
vijand, die zijn heer en koning, zo mogelijk tot
de dood toe zou verraden.

Deze Psalm heeft ook een Messiaanse strekking,
de Meerdere Davids had onder Zijn trouwelingen,
waarmede Hij 3 jaar verkeerd had, ook één, die
zich als een vijand zou openbaren, nl. Judas
Iskariot.

De Heere wist wie hij was, toen het woord ge-
sproken werd, het ware die mens nut, indien hij
nooit geboren ware geweest.

Koning David heeft in deze psalm door de H. Geest
voorzegd, dat Christus door vijanden zou zijn
omringd.

Maar waarom nu deze psalm gelezen bij een gelegenheid als deze, waar een huwelijk staat bevestigd te worden?

Waren er dan met het oog op deze bijzondere gebeurtenis geen liefelijker psalmen?

Ge kunt dit zo bij uzelf zeggen en toch werden wij in het bijzonder bij deze psalm bepaald, waarvan wij het eerste gedeelte van het 28ste vers kozen om dit huwelijk in het midden der gemeente te bevestigen.

Laat hen vloeken, maar zegen Gij.

Wij willen dan bij deze afgesmeekte zegen, maar zegen Gij, stilstaan en zullen dan zien, dat Gods kinderen:

1. Gezegend zijn.
2. Gezegend worden.
3. Gezegend blijven.

Wellicht zult ge vragen, waarom deze woorden gekozen?

Laat hen vloeken, maar zegen Gij?

Dat heeft zijn reden, die ik u zeggen zal.

Hoe gaat het onder ons mensen wanneer een man zijn vrouw verliest en daarna weer tot een huwelijk komt?

Dan staat zo iemand in het midden der belangstelling van degenen die hem kennen en wordt er over dat voorgenomen huwelijk op allerlei wijze geoordeeld.

Wanneer zo een huwelijk in de rechte weg tot stand komt, zullen de vrienden zich verblijden, maar de vijanden gaan oordelen.

Koning David had veel vijanden, maar één vijand in het bijzonder, Achitofel.

Doch we moeten wel onderscheid tussen vijanden en vijanden maken, van nature zijn we allen dezelfde.

Als de Heere Jezus aan het kruis gebeden heeft: Vader, vergeef het hun, want zij weten niet wat zij doen, dan is die bede geweest voor die vijanden, die door wederbarende genade in vrienden zouden worden veranderd, de overigen blijven vijanden. Tot diegenen behoorde ook Achitofel, hoewel hij een vertrouweling van David was geweest,

zoals ook Judas.

Achitofel ziende dat zijn raad verworpen werd, maakte een eind aan zijn leven, hij heeft zich verhangen en Judas kon het niet meer houden en roept in wanhoop uit: Ik heb verraden onschuldig bloed.

Ook hij sloeg de hand aan zij eigen leven.

Beiden, Judas en Achitofel, hadden een rampzalig einde en gingen de eeuwige rampzaligheid in.

Ook ten opzichte van dit thans te bevestigen huwelijk zijn er vijanden, maar het ligt niet in onze bedoeling om er uitvoerig bij stil te staan, wat wij daaromtrent gehoord hebben.

Men ging in zijn vijandschap zover, dat men onze broeder en zuster een rampzalig oordeel durfde voorspellen.

Waar komt een mens in zijn dwaasheid niet toe zulks om zich te vermeten, en in verzet te komen tegen datgene wat de Heere in Zijn Woord als geoorloofd en nuttig ons bekend gemaakt heeft.

Abraham is lang en gelukkig gehuwd geweest met Sara, maar wanneer de Heere zijn lieve Sara heeft weggenomen, dan lezen wij, dat Abraham voort voer en nam zich tot vrouw Keturah, die hem zonen baarde.

En heeft de Heere zelf niet gesproken, dat het niet goed zij, dat de mens alleen is.

Daarbij lezen we wel in de Schrift meermalen van weduwen, maar niet van weduwnaren, het is als of we daar een aanmoediging in zien, dat de man niet weduwnaar geworden is, niet in de ongehuwde staat behoefde te blijven.

En hoe vaak zeggen wij mensen het niet, wat is nu toch een man alleen, zo gewend zijn we aan de hulp en verzorging van de vrouw.

Nu in verband met het huwelijk van onze broeder en zuster, daar kan men wat van zeggen.

De één zal zeggen, is het niet wat gauw, 't is toch nog zo kort geleden, dat zijn eerste vrouw gestorven is.

Een ander zal weer aanvoeren, dat hij toch zo bedroefd is geweest over het verlies van die vrouw en is die droefheid dan nu ineens verdwenen?

Maar op al deze op- en aanmerkingen hebben wij maar één antwoord, onze broeder en zuster hebben geen van beide iets behoeven te doen tot de tot stand koming van dit huwelijk, ze hebben elkaar van de Heere gekregen.

Hij heeft alleen alles gedaan wat nodig was om hen tot elkander te brengen.

En waar dat nu zo is, wat heeft dan ons zeggen en spreken in afkeurende zin te betekenen?

Laat ze vloeken, het geeft niet wat de mensen zeggen, als we maar de Hoge goedkeuring des Heeren mogen bezitten.

Ik ga dan ook niet verder om deze zaak te verdedigen, wanneer uw hart recht is voor de Heere, dan zult ge u met ons verblijden in de grote weldaad aan onze broeder bewezen, dat hij niet langer in zijn huis verlaten en eenzaam behoeft te zijn, maar van de Heere weer een vrouw naast zich heeft ontvangen.

Die een vrouw van de Heere heeft gekregen, heeft een goede zaak gekregen!

Wij hebben gehoord dat de bruid zwak is en moet nu die zwakke vrouw onze broeder tot een hulp zijn?

De Heere heeft in alles voorzien en zal ook verder zorgen. Loop daarop nu niet vooruit, de Heere weet wel hoe Hij heeft te handelen.

Laat ze vloeken, maar ---- zegen Gij!

Dat de Heere zal zegenen is Davids zielsbehoefte en ook de onze.

David en al Gods kinderen zijn gezegend, dat wil zeggen, dat heeft wat te betekenen om van de Heere gezegend te zijn!

Want het zijn al te samen mensen, die niet waardig zijn gezegend te worden, maar om alle tijdelijke en eeuwige straffen te ontvangen.

Maar dat zij daar-in-tegen gezegend zijn, is alleen door de gerechtigheid van de Zone Gods.

Wij zijn gezegend met alle geestelijke zegening in de hemel in Jezus Christus.

In de stilte der eeuwigheid zijn wij gezegend, doordat de Vader ons heeft uitverkoren om den beelde Zijns Zoons gelijkvormig te worden.

Wij kennen geen groter zegen, dan deze te mogen bezitten.

Het was een zegen, die was buiten ons en zonder ons.

Het was uit vrije goedheid, dat de Heere Jezus als de dierbare Middelaar Zich gaf om in de volheids des tijds onze menselijke natuur aan te nemen.

Maar zegen Gij, is dat niet een zoete overdenking in deze ure, ook voor onze broeder en zuster? De Heere heeft hen al in de stilte der eeuwigheid liefgehad met een eeuwige en onveranderlijke liefde.

Het is een eeuwigdurende zegen om uitverkoren te zijn tot dit grote goed.

Daartoe heeft de Zoon zich willen geven, zie, Ik kom, in de rol des boeks is van Mij geschreven. Ik heb lust, o mij God om Uw welbehagen te doen, en Uw wet is in het midden mijns ingewants. Maar wanneer de volheid des tijds gekomen is, heeft God Zij Zoon uitgezonden, geworden uit een vrouw, geworden onder de wet, opdat Hij degenen, die onder de wet waren, verlossen zou, en opdat wij de aanneming tot kinderen verkrijgen zouden.

Daarom lezen wij ook in een ure als deze met blijdschap de 109de psalm, want alle grimmigheid is voor Gods kinderen weggedaan.

Wij lezen deze psalm ook met ootmoedige dank, want is het niet groot, is het geen onwaardeerbaar voorrecht, dat de Heere van eeuwigheid goede gedachten, gedachten des vredes en niet des kwaads, over onze broeder en zuster heeft gehad? Die zegen was buiten ons en zonder ons, die zegen was en is in het vriendelijk Hart des Vaders en des Zoons.

Deze zegen wordt aan het hart toegepast, daarom zijn wij ook zo zeer verblijd met dit huwelijk. Het is alles alleen een genadige zegen des Heeren, want wij zijn van nature kinderen des toorns, gelijk de anderen; echter van het uur der geboorte gaat Gods bijzondere zorg over al Zijn uitverkorenen.

In de tijd worden zij getrokken uit de duisternis en gebracht tot Zijn wonderbaar licht. Zij worden de Goddelijke natuur deelachtig gemaakt.

Kan er een groter zegen zijn, dan dat een kind des toorns en der vervloeking met een drieënig God verzoend is?

Dat weten we van onze broeder en we hebben het ook van onze zuster mogen horen, dat zij de drieënige God tot haar deel heeft.

Daarom laat hen vloeken, maar zegen Gij.

Merk nu eens op, vanaf dat de Heere Zijn zegen toepast, wordt ook de zegen uitgebreid.

Zien we naar het leven van onze broeder, 39 jaar is hij met zijn Neeltje getrouwd geweest, ze waren zeer aan elkaar verbonden.

Wij voor ons, hebben meermalen gedacht, toen zijn vrouw door de dood van hem weggenomen was, hoe zal onze broeder het maken?

Maar hoezeer er droefheid en smart was over de plaats gehad hebbende scheiding, toch ontbrak ook in die weg de zegen niet, want we behoefden niet te treuren als degenen die geen hoop hebben, gelijk Paulus zegt.

Op deze scheiding zal een weerzien in volmaakt-hed plaats hebben, want na een gelukkig huwelijk van 39 jaar werd Neeltje door de Heere opgenomen in heerlijkheid.

En nu precies negen maanden later geeft de Heere onze broeder deze verkwikking.

Op de 11-de augustus van het vorige jaar verloor onze broeder zijn vrouw en thans op de 11-de mei mag hij uit de hand des Heeren deze vrouw door de band des huwelijks aan zich verbonden weten.

Nu is het waar dat in de weg van de algemene voorzienigheid alle paren bij elkaar worden gebracht, doch hier hebben wij het bewijs dat twee mensen tot elkaar worden gebracht door de bijzondere zorg en voorzienigheid des Heeren.

Wat moet het toch voor onze broeder geweest zijn toen hij zijn Neeltje kwijt was, als hij thuis kwam, en dan in plaats van een liefderijke verzorging van zijn vrouw steeds weer een ledige

plaats te vinden.

Hoeveel droefheid is er geweest, want hoewel omringd door kinderen, zij kunnen de plaats van een lieve heengegane vrouw niet vervullen.

Maar ook mocht onze broeder temidden van de moeite en smart ondervinden dat de Heere hem bijstond en aan Zijn liefdehart drukte, ja, de Heere heeft niet afgelaten om onze broeder te troosten en te bemoedigen, totdat de Heere nu deze weg heeft gegeven, en hij van de Heere weer een lieve vrouw mag ontvangen.

Laat ze vloeken, maar zegen Gij.

Laat de mensen maar zeggen wat ze willen, als David maar gezegend mag zijn van de Heere, daar heeft hij en daar hebben al Gods kinderen behoefte aan.

Wat zijt gij, broeder en zuster, bruid en bruidegom, van de Heere rijk beweldadigd, wat een zegen is u bereid.

Wij hebben er van gehoord, hoe de Heere u steeds nabij is geweest, en niet afgelaten heeft u in uw eenzaamheid te troosten en nu moogt gij deze dag beleven.

Wat een liefderijke zorg heeft de Heere Jezus toch voor ons, al Zijn kinderen.

Hij verlaat en begeeft hen niet, in welke omstandigheden zij mogen verkeren.

En waar Zijn komst nodig is, daar komt Hij met Zijn liefderijke, gezegende tegenwoordigheid om te bemoedigen en te verkwikken.

Hoe menigmaal hebt G' ons Uw gunst betoogd, 't zij G' een fontein deed uit een rots ontspringen. Of op een hoop de wat'ren samendringen.

Wanneer de stroom door U werd uitgedroogd.

Laat mij toe dat ik bij deze gelegenheid iets meedeel van de liefderijke vertroosting des Heeren, ondervonden in ons leven.

Toen onze Ko op 20 jarige leeftijd werd weggenomen, laat ons iets mogen zeggen van des Heeren trouw.

Toen wij op zondagmorgen bericht uit Utrecht kregen, dat onze jongen gereed stond om de eeuwigheid in te gaan, stonden wij gereed om naar het huis des Heeren te gaan.

Maar voor en aleeer wij daar heen gingen, mochten wij eerst in het verborgen gaan om de Heere onze nood te klagen.

O, wat een zalig voorrecht is dat in tijden van nood en kommer een geopende toegang tot de troon der genade te hebben, om daar onze benauwdheid te klagen.

Het was de verzuchting onzer ziel, dat de Heere Die het wel gemaakt had in het leven van onze Ko, hem ook wilde schragen nu hij was gekomen als voor de poorten des doods.

En de Heere heeft het wel gemaakt met onze jongen en met ons.

Welgelukzalig zijt gij, o Israël, want wie is u gelijk? Iemand heeft eens gezegd: "Ik wil honderd duizend doden sterven om de liefde van Christus te mogen smaken". Voorwaar, de Heere Jezus wil liefderijk dragen en vertroosten voor niet. Maar zegen Gij?

Daar gaat de Heere mee door met zegenen en wel-doen aan al Zijn kinderen. En laat nu de mensen maar zeggen wat zij willen, het geeft niets, als wij maar aan de Heere verbonden mogen zijn. Dan mogen wij het ervaren dat wij sterk zijn in het strijdperk van dit leven, omdat onze Koning is van Israëls God gegeven. Onze broeder heeft ons verteld, dat de vertroosting des Heeren in de droefheid zijn deel waren, hoe hij het heeft ervaren, hoe er voor hem was een meedelijdende Hogepriester, eeuwig is Hij waardig om met de Vader en de H. Geest eindeloos te worden aangebeden en geëerd, eeuwig waardig om eindeloos geprezen te worden. En die tijd zal komen, als de jongste dag zal aangebroken zijn. Dan zullen al Gods kinderen tot in eeuwigheid de drieënige God loven en danken voor alles wat zij uit de zegenende hand des Heeren ontvingen. Wij blijven gezegend, Gezegend blijven wij in en onder alle omstandigheden des levens, het zij het licht of donker is, gezegend zijn en blijven wij.

Wij zijn zo gezegend dat we niet één voetstap verkeerd kunnen zetten. Daarbij werken alle dingen, die ons in dit leven overkomen, mede ten goede, voor degenen die naar Zijn voornemen

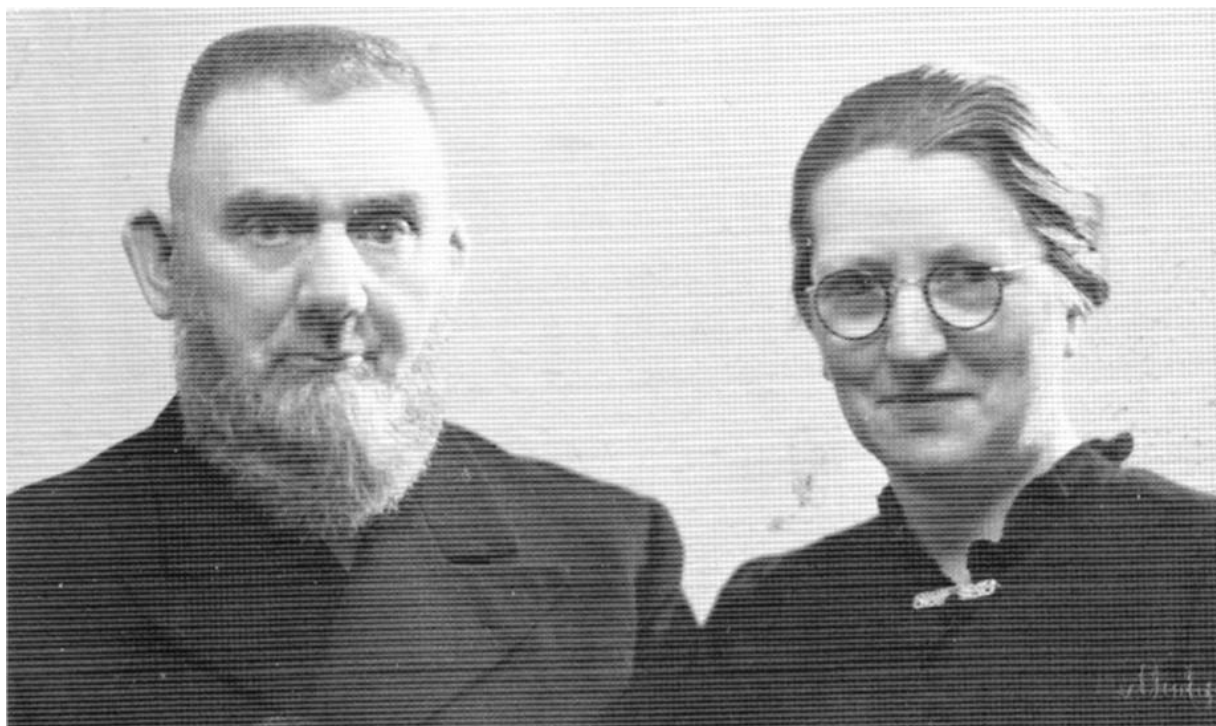
geroepen zijn. Onder alle omstandigheden zijn wij gezegend, zodat alles een zegen is, voorspoed en tegenspoed, zuur en zoet, en al wat u maar wil noemen, alles wat ons uit Vaders hand toekomt, is zegen. Bij de Heere is niets dat de zegen verhinderen kan, al de dagen onzes levens zijn wij gezegend, ook als wij bestreden daarheen gaan, altijd is het vriendelijk aangezicht des Vaders over ons. Hij doet ons Zijn liefde smaken, wat een wonderbare liefde, wij die eeuwig vervloekt en verdoemd hadden moeten zijn, wij mogen Goddelijke liefde smaken en dat alleen omdat onze dierbare Zaligmaker als een vervloekte aan het kruis heeft gehangen voor ons vervloekten, Hij heeft gehongerd en gedorst, opdat wij tot in eeuwigheid verzadiging van vreugde zullen hebben. Hij heeft in het ontzaggelijk zielelijden der Godsverlating uitgeroepen: "Mijn God, mijn God, waarom hebt Gij mij verlaten?". Omdat wij nimmermeer van God verlaten zouden zijn. Als wij die grenzeloze, oneindige en Goddelijke liefde in de ziel proeven en smaken, dan zinken en zakken wij weg in aanbidding, want wij zijn waardig eeuwig weg te zinken in een poel van ellende, indien niet die dierbare Verlosser en Zaligmaker als Borg in onze plaats de drievoudige dood had willen ingaan.

Alle goede gave en volmaakte gift is van boven, van de Vader der lichten afkomende, bij welke geen verandering of schaduw van omkering is. Als zulk een goede gave zien we ook dit huwelijk. Wij blijven gezegend, wie eenmaal gezegend is, zal eeuwig gezegend blijven.

Hoe het ook mag schijnen tegen te lopen, alles is zegen. Ook al zegt Jacob temidden der tegenheden "Alle deze dingen zijn tegen mij". Neen, Jacob, al deze dingen zijn niet tegen, maar voor u, want de Zone Gods is in het midden van de strijd. Wij blijven gezegend, daar veranderd niets aan. Er is gezegd, dat onze broeder en zuster samen een ellendig leven zullen hebben, en dat onze broeder ten laatste nog aan de strop zal komen. Hoe is het mogelijk dat een mens zulke dingen

zeggen kan, maar laat ze vloeken.
 Het is eigenlijk de moeite niet waard om over te spreken, want we hebben alles, de belofte van het tegenwoordige en het toekomstige leven.
 De Heere zal het kwade keren of ten onze beste schikken. Als Jacob alleen was overgebleven, worstelde een Man met hem." Ik zal U niet laten gaan, tenzij Gij mij zegent?" Wat gevoelde Jacob het dat hij het nodig had om gezegend te worden.
 Wat een zegen is het om voor ons zelf te kunnen zeggen, zo is er nu geen verdoemenis voor degenen, die in Christus Jezus zijn. Dat wil wat zeggen voor een zondaar, dat de verdoemenis voor hem weggenomen is. Wij hebben eertijds menigmaal deze psalm met schrik in de ziel gelezen, en dan was het: Och, Heere, zie in ontferming op ons neer, want alles is verzondigd en verloren. Maar, o, eeuwig wonder, wij waren gezegend met de vergeving der zonden, wat een voorrecht, gewassen en gereinigd te mogen zijn in het dierbaar bloed van Christus. Wij mogen nu met blijdschap door de straten van Rotterdam gaan als een eeuwig gezegende en beweldadigde, voor wie geen verdoemenis.
 Wat een gunst, wat een voorrecht, want we hebben de tijd gekend, dat we als ongelukkigen over de aarde gingen, dat we wensten nooit het levenslicht aanschouwt te hebben, dat we de beesten des velds en het gras daarbuiten gelukkig achten boven ons. Maar nu, wat een geluk, dat ik geboren ben, we zullen eenmaal gelijk zijn aan de engelen in de hemel. We blijven gezegend tot in de eindeloze eeuwigheid. Door U, door U alleen, om het eeuwig welbehagen, daarom bevestigen wij dit huwelijk, met deze zegen. U kunt het bekijken, zo u wilt, maar hoe u ook kijkt, alles is zegen. Zegen is het om te mogen behoren tot het getal, die de Heere tot Zijn erve verkoren heeft. Ik ben in deze ure de tolk van al degenen wier hart recht is voor het aangezicht des Heeren, als wij zeggen, dat wij daar blij mee zijn, dat de herder en leeraar dezer gemeente weer een vrouw mag hebben, dat er nu een eind gekomen is aan de eenzaamheid en dat hij bij zijn thuiskomst na volbracht werk

niet meer alleen behoeft te zitten, maar dat er voor hem weer een vriendelijke en verzorgende hand in huis is. Er zijn sterke banden waarmede gij met elkander verbonden zijt, de natuurlijke band, die voorop gaat, en daarbij ook de band des Geestes. Wij wensen u toe dat u tot in lengte van dagen met elkaar moogt verbonden blijven, want ook dat is een zegen des Heeren, om in goede ouderdom te mogen sterven. Maar hoe innig de natuurlijke banden ook mogen zijn, ook deze nu gelegde band zal weer verbroken worden, maar wat onverbreekbaar is en blijft tot in eeuwigheid, dat is de band in enigheid des Geestes. Broeder en zuster, wat zijt gij gezegend! O, konden we het eens in woorden zeggen, hoe het in ons hart is, hoe verheugd en verblijd wij met u zijn. Ik was in het begin bezwaard, toen ik van dit voorgenomen huwelijk hoorde, bij de gedachte, wat het zou moeten worden, als de eerste vrouw weer zou gaan leven. Wie uwer voor de tweede maal getrouwd is, zal mij verstaan met wat ik bedoel. Maar toen ik daarna vernam dat de Heere onze broeder geheel had losgemaakt van de eerste vrouw, toen verdween onze bezwaardheid en waren wij verblijd. Broeder en zuster, de Heere doe rijkelijk Zijn weldadigheid in uw harten wonen. Hij stelle u ten zegen voor uw kinderen en ook voor de gemeente. We behoeven aan niets te twifelen, alles zal de Heere schenken, totdat voor u de tijd gekomen is dat gij zult overgaan in de hemelse stad, waar het Vaderhuis is met zijn vele woningen. Gods kinderen dienen s'Heeren raad uit en gaan in stilte hun weg, totdat gij zult horen dat hij of zij niet meer is. Wanneer ge dat hoort, behoeft u geen tranen te storten, ze zijn verlost, God heeft hun welgedaan. Boven te zijn is het beste. Dan wordt aan de verlostte in vervulling gebracht, de wens van hun dierbare Zaligmaker, Vader, Ik wil, dat waar Ik ben, ook die bij Mij zijn, die Gij mij gegeven hebt, opdat zij Mijn heerlijkheid mogen aanschouwen, die Gij mij gegeven hebt, want Gij hebt Mij lief gehad voor de grondlegging der wereld, we zijn altijd gezegend in Hem, die Zichzelf voor ons gegeven heeft. Amen.

Trouwfoto 1938 - Daan Christiaan Overduin [63] 1875-1946 en Willemina *Boomgaards [48] 1890-1986 *Naam Boogaards in preek is verkeerd geschreven ...moet zijn Boomgaards

Mevr. N. Overduin-Ravensberg.

1^e vrouw Neeltje Overduin - Ravensberg [1879-1937]
.58 jaar

Wilhelmina Overduin – Boomgaards 1890-1986 [foto voor 1980]